

اطلاعات درباره

Heimaufenthaltsgesetz

حق اساسی آزادی حرکت، یکی از حقوق بشر است. در اتریش، این حق با قانون «حفاظت از آزادی‌های فردی» حفاظت می‌شود، که یکی از بخش‌های بنیادی قانون اساسی فدرال است. هر گونه محدودیت در ارتباط با این حق اساسی تنها بر پایه‌ی مفاد قانونی امکان دارد.

«Heimaufenthaltsgesetz» یا قانون اقامت خانگی کودکان و پرستاران، شرایطی را تنظیم می‌کند که تحت آن حق آزادی حرکت می‌تواند در تاسیسات مربوط به کودکان و جوانان و همچنین مدرسه‌های مربوط به کودکان دارای معلولیت‌های فیزیکی یا ذهنی، و در تاسیسات مربوط به مراقبت بعد از مدرسه محدود شود.

محدودیت آزادی

هر وقت شخصی از تغییر محل خود بر خلاف خواست خود یا بدون اجازه خود منع شود، در زمانی که تحت مراقبت یا پرستاری باشد، این موضوع محدودیت آزادی نامیده می‌شود. روش‌های مکانیکی، الکترونیکی یا دارویی برای این هدف مورد استفاده قرار می‌گیرد.

برای تامین پیش‌نیازهای قانونی چنین روش‌هایی، شخص مورد نظر بایستی در حال رنج بردن از یک بیماری ذهنی یا معلولیت فکری باشد. باید خطری جدی و بزرگ برای خود شخص مورد نظر یا محیط اطراف وی وجود داشته باشد. روش محدود کردن آزادی شخص بایستی متناسب با میزان خطر مورد بحث باشد. این موضوع بدین معنی است که موضوع باید معقول و واقعا ضروری باشد. در هر مورد، روش‌های جایگزین باید ابتدا امتحان گردند. هر گونه محدود کردن آزادی باید آخرین انتخاب باشد.

محدودیت‌های اعمال شده روی افراد با سن پایین که متناسب با سن محسوب می‌شود، شامل محدودیت آزادی در مفهوم *Heimaufenthaltsgesetz* نمی‌شوند، برای مثال استفاده از کمر بند ایمنی برای یک کودک نوپا در کالسکه.

هیچ مقوله‌ی معتبری برای ارزیابی این که اقدام مورد نظر متناسب با سن است، موجود نمی‌باشد. تصمیمات همیشه باید موردی گرفته شود. در صورت وجود شک، موضوع بایستی به خدمات نمایندگی ساکنین گزارش شود.

هر گونه محدودسازی آزادی بایستی توسط مدیر آموزشی که متناسب با آن باید به شخص مورد نظر اطلاع دهد، دستور داده شود. این موضوع یعنی این که کودکان / جوانان مورد نظر بایستی درباره دلیل، نوع و طول مدت روش آگاهی یابند. این مسئله همچنین باید مستند شود.

یک گزارش متعاقب به خدمات نمایندگی ساکنین الزامی می‌باشد. روش‌هایی که آزادی شخصی را محدود می‌کنند بایستی به صورت منظم مورد بررسی قرار گیرند که آیا هنوز نیاز می‌باند یا خیر. در صورتی که چنین روش‌هایی برای مدتی بیش از 48 ساعت بایستی اعمال گردند، یک گواهی پزشکی بایستی گرفته شود.

خدمات نمایندگی ساکنین

خدمات نمایندگی ساکنین مستقیماً و در محل بررسی خواهد کرد که آیا روش‌های محدودسازی آزادی یک فرد لازم و مناسب هست یا خیر. برای این منظور، نمایندگان با کودک/بزرگسال مورد نظر، کارمندان و رئیس ساختمان صحبت خواهند کرد. آنها اسناد و گواهی‌های پزشکی را مورد بازرسی قرار می‌دهند.

خدمات نمایندگی ساکنین یا رئیس ساختمان، می‌تواند درخواست کند که روش‌های محدودسازی آزادی یک شخص توسط دادگاه محلی (*Bezirksgericht*) مورد بررسی قرار گیرد. با این روش، یک حداقل استاندارد تحت قانون حقوق بشر تضمین می‌شود که بر اساس آن هر شخصی که آزادی‌های وی محدود شده باشد، واجد شرایط رسیدگی قضایی در دادگاهی مستقل می‌باشد. دادگاه تصمیم خواهد گرفت که آیا محدودسازی آزادی مجاز است یا خیر.

آموزش

خدمات نمایندگی ساکنین همچنین رویدادهای آموزشی درباره اعمال *Heimaufenthaltsgesetz* ارائه می‌کند. در صورتی که علاقه‌مند هستید، لطفاً با ما تماس بگیرید:

bewohnervertretung@vertretungsnetz.at

